

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Staphylinidae (kortvingar), **Släkte:** *Euplectus*, **Art:** *Euplectus tholini* Guillebeau, 1888 **Synonymer:**

Kännetecken

En brun, smal art som är 1,6 mm lång. Benen och antennerna är kraftigt byggda. Den yttersta antennleden är påfallande stor och bildar en klubba. Huvudet har en kort svag fåra på ovansidan. Halskölden har både en längs- och en tvärfåra. Täckvingarna, som endast täcker halva bakkroppen, har ett par fina längsfårar. *Euplectus*-arterna är svårbestämda och artbestämningen bör skötas av en specialist.

Utbredning och status

Funnen i östra Småland och på Gotland samt på Gotska Sandön. Dessutom är den införd till Halland med utländskt virke. Närmast i Danmark. Världsutbredningen är begränsad till Syd- och Mellaneuropa.

Ekologi

Biologin är dåligt känd. Arten är i Sverige påträffad under barken på solexponerade döda träd, främst av tall. Möjligen har arten anknytning till myror. På en småländsk fyndplats hittades arten i anslutning till ett samhälle av svartmyror (*Lasius niger*).

Hot

De fåtaliga kända lokalerna för denna art tyder på att den har en starkt begränsad utbredning och mycket specifika krav. Om lämpliga tallbestånd avverkas kan *E. tholini* missgynnas och bli mer akut hotad i framtiden.

Åtgärder

Döende tallar på solvarma lokaler bör lämnas kvar. Generellt bör gamla tallbestånd i sydöstra Sverige i största möjliga mån bevaras intakta, men vid eventuella slutavverkningar är det viktigt att åtminstone spara vissa levande, överåriga tallar.

Litteratur

Baranowski, R. 1986. Fem för Sverige nya skalbaggsarter. *Ent. Tidskr.* 107: 114–115.

Författare

Rickard Baranowski 1994. Rev. Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.